

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce: **T. F.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, proti rozhodnutí žalované ze dne 14.7.2011, **o nároku na starobní důchod,**

t a k t o:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

[1] Žalobci byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 1.2.2011 z důvodu opožděnosti.

[2] Žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení předložila zdejšímu soudu k projednání a rozhodnutí žalobu, která jí byla postoupena polským nositelem pojištění; žaloba byla polskému nositeli pojištění doručena dne 12.9.2011.

[3] Žalobce podanou žalobou zpochybnil výši přiznaného starobního důchodu ve výši 250 zlotých, když v ČR odpracoval 7 let, z toho 5 let ve sklárnách, ve zdraví škodlivých podmínkách. Nepoměr výše svého důchodu srovnal s výší důchodu manželky a švagrové.

[4] Žalovaný ve vyjádření k žalobě dne 18.5.2012 uvedl, že napadeným rozhodnutím zamítl námitky žalobce směřující proti rozhodnutí ze dne 1.2.2011 čj. X, kterým byl žalobci od 22.7.2010 přiznán starobní důchod podle § 29 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. s přihlédnutím k čl. 6 a 52 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu Rady (ES) č. 883/2004. V souladu s ustanovením § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. byly námitky žalobce shledány jako opožděné, neboť podle dokladu o doručení žalobce převzal rozhodnutí žalované dne 7.2.2011, námitky sepsal dne 26.4.2011 a polskému nositeli pojištění byly doručeny dne 4.5.2011. Podle § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení uvedených v § 3 odst. 3 písm. b), d) až f) ve věcech důchodového pojištění lze jako řádný opravný prostředek podat písemné námitky do 30 dnů ode dne jeho oznámení účastníku řízení. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 7.2.2011 a až dne 4.5.2011 byly námitky doručeny polskému nositeli pojištění. Námitky byly tak podány po marném uplynutí zákonné 30denní lhůtě. Dne 30.9.2011 obdržela žalovaná prostřednictvím polského nositele pojištění podání žalobce bez uvedení data sepsání, kterým tento požadoval vysvětlení výše starobního důchodu. Dopisem ze dne 23.1.2012 žalovaná opět poskytla žalobci vysvětlení postupu výpočtu starobního důchodu a současně se žalobce dotázala, zda-li jeho podání má být považováno za žalobu proti napadenému rozhodnutí. Dne 5.3.2012 žalovaná obdržela od polského nositele pojištění stanovisko žalobce, podle něhož podání žalobce má být považováno za odvolání proti napadenému rozhodnutí. Žalovaná navrhl žalobu zamítnout.

[5] Žaloba směřuje proti rozhodnutí, jímž byly jako opožděné zamítnuty námitky podané proti prvostupňovému rozhodnutí správního orgánu. Úkolem soudu je v takovém případě posoudit, zda námitky byly či nebyly opožděné, nikoli zda starobní důchod byl přiznán ve správné výši.

[6] Z podnětu podané žaloby proto soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak soudu ukládá ustanovení § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. Soud vycházel z obsahu správního spisu předloženého žalovaným.

[7] Ve spisovém materiálu správního orgánu je mimo jiné založeno rozhodnutí ze dne 14.7.2011, čj. X, kterým Česká správa sociálního zabezpečení námitky zamítl. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaná uvedla, že Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 1.2.2011 přiznala účastníku řízení od

22.7.2010 český (poměrný neboli dílčený) starobní důchod. Toto rozhodnutí doručovala účastníku řízení doporučeně do vlastních rukou do Polské republiky. V námitkách ze dne 26.4.2011, doručených ČSSZ dne 18.5.2011 prostřednictvím polského nositele pojištění (formulář E 001 PL ze dne 10.5.2011), se uvádí, že účastník řízení odpracoval v ČR 7 let, z toho 5 roků ve sklářské huti a ve škodlivých podmínkách při výdělcích kolem 3.000,- Kč, pracoval 2x tolik, co paní, která v ČR odpracovala necelé 3 roky při výdělcích kolem 1.500,- Kč. Uvádí, dále, že má odpracováno 7 let a ČSSZ mu dala almužnu, proto zasílá dokumenty potvrzující výši jeho příjmů a v jakém oboru pracoval ve sklářské huti. ČSSZ zjistila, že na rozhodnutí ze dne 1.2.2011 bylo správně uvedeno poučení. V tomto poučení bylo v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, výslovně uvedeno, že proti citovanému rozhodnutí lze podat u České správy sociálního zabezpečení nebo u kterékoliv okresní správy sociálního zabezpečení písemné námitky, a to do 30 dnů ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí. V souladu s čl. 81 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 883/2004 jakýkoliv opravný prostředek námitky jsou dle ustanovení § 88 odst. 1 českého zákona o důchodovém pojištění považovány za řádný opravný prostředek ve věcech českého důchodového pojištění, které měly být podány podle českých právních předpisů v určité lhůtě ČSSZ, jsou přípustné, jestliže byly podány ve stejné lhůtě polskému ZUS. V tom případě je polský ZUS, který tento opravný prostředek obdrží, neprodleně zašle ČSSZ. ČSSZ obdržela námitky účastníka řízení ze dne 26.4.2011 dne 10.5.2011, přičemž polský ZUS tyto námitky účastníka řízení registroval dne 4.5.2011. Napadené rozhodnutí ČSSZ ze dne 1.2.2011 bylo účastníku řízení doručeno do místa jeho bydliště v Polské republice doporučeně do jeho vlastních rukou na mezinárodní dodejku dne 7.2.2011, námitky s datem 26.4.2011 byly podány prostřednictvím polského ZUS dne 4.5.2011 a České správě sociálního zabezpečení byly doručeny dne 10.5.2011. Účastník řízení nesplnil zákonnou 30. denní lhůtu pro podání námitek, protože posledním dnem pro podání písemných námitek byl 8.3.2011. Z tohoto důvodu shledala Česká správa sociálního zabezpečení námitky jako opožděné a v souladu s ustanovením § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, rozhodla tak, jak je ve výroku uvedeno. Nad rámec potřebného ČSSZ se v odůvodnění vyjádřila i k námitkám účastníka řízení ohledně způsobu výpočtu jeho českého starobního důchodu. K rozhodnutí ze dne 14.7.2011 je připojena dodejka o doručování rozhodnutí, ze kterého je zjištělné, že rozhodnutí bylo účastníku řízení doručeno dne 29.7.2011.

[8] Dále ve správním spise je založeno rozhodnutí ze dne 1.2.2011 číslo X, kterým byl podle ustanovení § 29 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. a s přihlédnutím k článkům 6 a 52 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 od 22.7.2010 přiznán starobní důchod ve výši 1.873,- Kč a od ledna 2011 dle nař. vl. č. 281/2010 Sb. ve výši 1.943,- Kč. Rozhodnutí ze dne 1.2.2011 je odůvodněno v rozsahu dvou stran a obsahuje poučení o možnosti podání námitek ve lhůtě 30 dnů od dne následujícího po oznámení rozhodnutí u kterékoliv okresní správy sociálního zabezpečení. Dále je založena dodejka, ze které je zjištělné, že žalobci bylo rozhodnutí ze dne 1.2.2011 doručeno dne 7.2.2011.

[9] Součástí správního spisu je dále podání sepsané žalobcem dne 26.4.2011, které svým obsahem je nesouhlas s rozhodnutím a které bylo doručeno polskému nositeli pojištění dne 4.5.2011. Toto podání bylo jako příloha formuláře E 001 PL zasláno České správě sociálního zabezpečení dne 18.5.2011.

[10] Vzhledem k tomu, že žalovaná souhlasila s rozhodnutím bez nařízení jednání a žalobce k výzvě soudu, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, sice písemných podáním reagoval, avšak se k otázce ústního jednání či rozhodnutí bez nařízení jednání vůbec nevyjádřil, soud rozhodl v souladu s ustanovení § 51 s.ř.s. bez nařízení jednání. Soud vycházel z těchto podstatných skutečností:

[11] Rozhodnutí o přiznání starobního důchodu bylo žalobci doručeno dne 7.2.2011. Žalobce byl řádně poučen o možnosti podání námitek ve smyslu poučení o lhůtě, způsobu a orgánu, ke kterému se námitky podávají. Námitky žalobce sepsal dne 26.4.2011 a zaslal jej polskému nositeli pojištění.

[12] Podle ust. § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. proti rozhodnutí orgánu sociálního zabezpečení ve věcech důchodového pojištění lze jako řádný opravný prostředek podat písemné námitky do 30 dnů ode dne jeho oznámení účastníku řízení.

[13] Žalobci bylo rozhodnutí ze dne 1.2.2011 doručeno dne 7.2.2011. Třicetidenní lhůta započala žalobci běžet následujícím dnem 8.2.2011 a skončila dne 9.3.2011 (středa); den 9.3.2011 byl tak poslední den, kdy žalobce mohl podat námitky vůči uvedenému rozhodnutí, přičemž pro zachování lhůty je postačující, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, v dané věci i u polského nositele pojištění (čl. 81 nařízení Evropského společenství a Rady č. 883/2004) anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě. To však žalobce v dané době neučinil. Žalobce teprve dne 26.4.2011 podání, které lze vyhodnotit jako námitky, sepsal. I když ve správním spise není založena obálka, ze které by bylo zjištělné, kdy žalobce námitky podal k poštovní přepravě, vzhledem však k jiným prokázaným skutečnostem, a to že žalobce sepsal námitky dne 26.4.2011 a polský nositel pojištění je obdržel až dne 4.5.2011, soud má za doložené, že námitky ze dne 26.4.2011 byly podány až po uplynutí zákonné lhůty a žalovaná je správně vyhodnotila jako opožděné.

[14] Soud se námitkami uvedenými v žalobě ohledně výše starobního důchodu nezabýval, neboť žalovaná napadeným rozhodnutím námitky zamítla z důvodu opožděnosti.

[15] Protože soud neshledal žalobu důvodnou a postupoval podle § 78 odst. 7 s.ř.s., a žalobu zamítl, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

[16] O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a odst. 2 s.ř.s., za situace, kdy plně úspěšný žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

[17] Protože pro řízení byl přibrán tlumočník, který v průběhu řízení provedl k žádosti soudu překlady písemností, vznikly státu náklady řízení. Výrok o nákladech státu je odůvodněn § 35 odst. 7 s.ř.s., podle kterého náklady s přibráním tlumočníka platí stát.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 3. dubna 2013

JUDr. Jana Záviská
- samosoudkyně -